

ningen udfkrævede Bidrag skulle opkræves halv-
aarsviis eller sjerdingaarsviis, istedetfor at de
efter Folkethingslovsforslaget kun skulde kunne
opkræves sjerdingaarsviis. — Endelig er
der i § 13, sammenholdt med § 34, steet en
Forandring, der maaskee ikke synes at være af
stor Betydning, men som det dog maaskee ikke
vil være uden al Interesse, at der bliver gjort
opmærksom paa. Det hedder i § 13, at naar
Borgmesteren finder, at Communalbestyrelsen
har overskredet sin Competence, kan han standse
Communalbestyrelsens Beslutninger, og skal
saa gjøre Indberetning derom til Inden-
rigsministeren, der da afgjør Sa-
gen. I den tilsvarende Paragraph i det i
Folkethinget vedtagne Forslag, nemlig § 2, lød
Ordene paa samme Maade, men der var sat i
en Parenthes en Henviisning til en senere Pa-
ragraph, nemlig § 24, hvortil § 34 i det fore-
liggende Lovforslag svarer, og Meningen af
denne Henviisning var naturligviis den at vise,
hvor vidt denne Indenrigsministeren tillagte
Myndighed til at afgjøre Sagen gif. Derfor
nu § 34 var i Overensstemmelse, hvad dette
Punkt angaaer, med § 24 i Folkethingslov-
forslaget, saa laa der mindre Magt paa Ude-
læbsen i § 13 af dette Citat, men der er paa
dette Punkt steet en Forandring. I § 34
hedder det nemlig blot: „Kommer Ministeren
ved Regnskabs Gennemsyn eller paa anden
Maade til Kundskab om, at Byraadet har fore-
taget ulovhjemlede Udgifter eller nægtet at af-
holde Udgifter, som lovligt paahvile Kjøbstad-
communen, eller i anden Maade overskredet sin
Myndighed, træffer Ministeren i den
Anledning de nødvendige Foran-
staltninger.“ I § 24 i Folkethingslov-
forslaget hed det derimod, at naar Mini-
steren troede at have bemærket, at Communal-
bestyrelsen havde overskredet sin Competence
eller havde nægtet at afholde Udgifter, som
lovlig kunde afkræves Kommunen, skulde han
paalægge Byraadet at omgjøre Beslutningen,
forsaavidt Saadant var muligt, og nægtede da

Byraadet at efterkomme Ministerens Paalæg,
skulde Spørgsmaalet derom kunne fordres af-
gjort ved Domstolene; med andre Ord, Folke-
thinget meente i forrige Session, at man ikke
burde uden Videre underkaste Byraadet Mini-
sterens Afgjørelse i Henseende til Spørgsmaalet
om, hvorvidt der var handlet lovligt eller ikke
lovligt fra Communalbestyrelsens Side. Det
vil maaskee erindres, at man dengang navnlig
havde det Tilfælde for Die, at der kunde være
Strid imellem forskjellige Communer indbyrdes,
eller imellem Private og Kommunen, om For-
pligtelser, som disse andre Communer eller
Private meente paahvilede Kommunen, men som
Kommunens Bestyrelse meente ikke paahvilede
den. I saadanne Tilfælde meente man, at
Communalbestyrelsen maatte kunne gjøre For-
bring paa at faae Spørgsmaalet; der jo saa-
ledes kunde være af reent retlig Charakter,
afgjort ved Domstolene og ikke ved Ministerens
Kjendelse alene. — Endnu en Forandring er
der foretaget, som jeg vil nævne, og som maas-
kee er den, der har størst Betydning. Der er
nemlig i § 33, som handler om Revisorerne,
foretaget den Forandring, at Revisorerne
skulle vælges for Tremitiden paa 6 Aar af By-
raadets umiddelbart valgte Medlemmer, me-
dens Revisorerne nu vælges af Kommunens
Beboere. Hvorvidt denne Forandring virkelig
kan siges at være heldig, derom skal jeg ikke
nu udtale nogen bestemt Mening; det turde
vistnok være saaledes, at Forholdene i saa Hen-
seende hidtil have været noget forskjellige i de
forskjellige Kjøbstadcommuner. Jeg vil gjerne
troe, at der er mange Communer, hvor der ikke
er stor Interesse for Valget af disse Reviso-
rer, men det kunde dog vel være, at der i
andre Communer er og, selv om der ikke hid-
til har været det, dog i Tremitiden kunde
komme en større Interesse herfor tilstede. For-
øvrigt hænger dette Spørgsmaal om Valget
af Revisorer noget sammen med Spørgsmaalet
om hele Revisionens Ordning, der igjen staaer
noget i Forbindelse med hele den Maade, hvor-